

Nieuwsbrief SR Updates

Nummer 24, 2026

Redactie: prof. mr. J.S. Nan en mr. C.L. van der Vis.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:1353](#) 25-08-2026

Bewijsklacht.
Bewijsklacht.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:1354](#) 25-08-2026

Bewijsklacht.
Bewijsklacht.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:1355](#) 25-08-2026

Bewijsklacht.
Bewijsklacht.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:1359](#) 25-08-2026

Bewijsklacht.
Bewijsklacht.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:1374](#) 25-08-2026

Is het beroep ontvankelijk?
Is het beroep ontvankelijk?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:1356](#) 25-08-2026

Bewijsklacht.
Bewijsklacht.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:1358](#) 25-08-2026

Bewijsklacht.
Bewijsklacht.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:1362](#) 25-08-2026

Kan de verpleegkundige die werkzaam was in de zorgstelling voor verplichte en gedwongen zorg worden aangemerkt als een 'ambtenaar' als bedoeld in artikel 304 lid 1 sub 3 Sr?

Kan de verpleegkundige die werkzaam was in de zorgstelling voor verplichte en gedwongen zorg worden aangemerkt als een 'ambtenaar' als bedoeld in artikel 304 lid 1 sub 3 Sr?

Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:1360 25-08-2026

Kon het hof oordelen dat aan de bewezenverklaring van het in artikel 137e lid 1 art 2 Sr bedoelde strafbare feit, niet in de weg staat dat de verdachte de voorwerpen uitsluitend in voorraad had om die te verspreiden onder verzamelaars?

Kon het hof oordelen dat aan de bewezenverklaring van het in artikel 137e lid 1 art 2 Sr bedoelde strafbare feit, niet in de weg staat dat de verdachte de voorwerpen uitsluitend in voorraad had om die te verspreiden onder verzamelaars?

Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:1367 25-08-2026

Beklag.
Beklag.

Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:1372 25-08-2026

Is het beroep ontvankelijk?
Is het beroep ontvankelijk?

Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:1373 25-08-2026

Is het beroep ontvankelijk?
Is het beroep ontvankelijk?

Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:1361 25-08-2026

Kon het hof oordelen dat het bewezenverklaarde met behulp van de drie in beslag genomen telefoons is begaan of voorbereid?

Kon het hof oordelen dat het bewezenverklaarde met behulp van de drie in beslag genomen telefoons is begaan of voorbereid?

Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:1351 18-08-2026

Is de strafoplegging in strijd met artikel 9 lid 4 Sr?
Is de strafoplegging in strijd met artikel 9 lid 4 Sr?

Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:1349 18-08-2026

Bewijksklacht.
Bewijksklacht.

RECHTSPRAAK

Kon het hof oordelen dat het bewezenverklaarde met behulp van de drie in beslag genomen telefoons is begaan of voorbereid?

Kon het hof oordelen dat het bewezenverklaarde met behulp van de drie in beslag genomen telefoons is begaan of voorbereid?

Beoordeling van het eerste cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt over de verbeurdverklaring van drie inbeslaggenomen telefoons.

In aanmerking genomen wat in de zaak met parketnummer 05-319056-21 onder 1 is bewezenverklaard en gelet op wat het hof in de bewijsvoering daarover heeft vastgesteld en wat het hof in zijn overwegingen over het beslag heeft vastgesteld, is het oordeel van het hof dat het bewezenverklaarde met behulp van de drie inbeslaggenomen telefoons is begaan of voorbereid, niet toereikend gemotiveerd. Het hof heeft immers geen vaststellingen gedaan waaruit kan volgen dat deze telefoons zijn gebruikt bij (het voorbereiden van) dit bewezenverklaarde feit.

Het cassatiemiddel slaagt.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de uitspraak van het hof, maar uitsluitend wat betreft de verbeurdverklaring van de iPhone (goednummer 2638246), de iPhone (goednummer 2638266) en de telefoon van het merk Nokia (goednummer 2638253);
- wijst de zaak terug naar het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, opdat de zaak ten aanzien daarvan opnieuw wordt berecht en afgedaan;
- verwerpt het beroep voor het overige.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 25-08-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:1361

Zaaknummer: 24/03410

Rechters: M. Kuijer, M.J. Borgers en T.B. Trotman

Advocaten: Kuyp, M.M. M.M. Kuyp en J.L. Baar

Wetsartikelen: art. 33a lid 1 Sr en art. 2.B Opiumwet

RECHTSPRAAK

Beklag.

Beklag.

Beoordeling van de ontvankelijkheid van het beroep

De Hoge Raad kan het cassatieberoep van de klaagster niet in behandeling nemen. De redenen daarvoor staan vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal.

Beslissing

De Hoge Raad verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 25-08-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:1367

Zaaknummer: 25/00022

Rechters: A.L.J. van Strien, T. Kooijmans en V. van den Brink

Advocaten: H.C. Tonino

Wetsartikelen: art. 134 lid 2 sub a Sv en art. 94 Sv

RECHTSPRAAK

Is het beroep ontvankelijk?

Is het beroep ontvankelijk?

Beoordeling van de ontvankelijkheid van het beroep

De wet bepaalt binnen welke termijn een advocaat namens de verdachte een schriftuur met cassatiemiddelen (klachten) bij de Hoge Raad moet indienen. Aan die verplichting is niet voldaan. Het gevolg daarvan is dat de Hoge Raad het beroep van de verdachte niet in behandeling kan nemen (zie artikel 437 lid 2 van het Wetboek van Strafvordering).

Beslissing

De Hoge Raad verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 25-08-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:1373

Zaaknummer: 25/04895

Rechters: C.N. Dalebout

Wetsartikelen: art. 437 lid 2 Sr en art. 26 lid 1 WWM

RECHTSPRAAK

Kon het hof oordelen dat aan de bewezenverklaring van het in artikel 137e lid 1 art 2 Sr bedoelde strafbare feit, niet in de weg staat dat de verdachte de voorwerpen uitsluitend in voorraad had om die te verspreiden onder verzamelaars?

Kon het hof oordelen dat aan de bewezenverklaring van het in artikel 137e lid 1 art 2 Sr bedoelde strafbare feit, niet in de weg staat dat de verdachte de voorwerpen uitsluitend in voorraad had om die te verspreiden onder verzamelaars?

Beoordeling van het eerste cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt onder meer over het oordeel van het hof dat aan de bewezenverklaring van, kort gezegd, het in artikel 137e lid 1, aanhef en onder 2°, van het Wetboek van Strafrecht (hierna: Sr) bedoelde strafbare feit, niet in de weg staat dat de verdachte de gegipste replica's afkomstig uit een gipsmal met daarop een afbeelding van een adelaar met in zijn klauwen een hakenkruis, uitsluitend in voorraad had om die te verspreiden onder verzamelaars.

Uit de bewijsvoering van het hof volgt dat bij de verdachte gipsen afgietsels zijn aangetroffen van een adelaar met in zijn klauwen een hakenkruis. Het hof heeft overwogen dat uit de verklaring van de verdachte over deze gipsafdrukken, die inhoudt dat hij deze afdrukken heeft gemaakt voor verzamelaars die ernaar vragen en dat hij twee van de veertien afdrukken heeft verkocht, volgt dat de verdachte de gipsafdrukken ter verspreiding in voorraad heeft gehad en dat hij wist dat de uitlating die is vervat in het voorwerp (de adelaar met hakenkruis) beledigend kan zijn en kan aanzetten tot haat of discriminatie van Joodse mensen. Het hof heeft verder overwogen dat de gipsafdrukken niet kunnen worden beschouwd als militaire curiosa. Het hof heeft hierop zijn oordeel gebaseerd dat de verdachte, anders dan ten behoeve van zakelijke berichtgeving, voorwerpen ter verspreiding in voorraad heeft gehad, waarbij in die voorwerpen een uitlating was vervat die, naar de verdachte wist, voor een groep mensen wegens hun ras beledigend was of aanzette tot haat tegen en/of discriminatie van mensen

en/of gewelddadig optreden tegen mensen.

Anders dan in het cassatiemiddel, onder verwijzing naar (in het bijzonder) het arrest van de Hoge Raad van 22 september 1987, ECLI:NL:HR:1987:AC9968, wordt betoogd, staat aan dit oordeel van het hof niet in de weg dat door de verdachte is verklaard dat hij de gipsafdrukken uitsluitend in voorraad had om die te verspreiden onder verzamelaars. Dat arrest is geweest toen het – inmiddels vervallen – artikel 430 van het Wetboek van Strafvordering cassatie tegen een vrijspraak alleen mogelijk maakte als het hof de grondslag van de tenlastelegging had verlaten en van iets anders had vrijgesproken dan was tenlastegelegd. Uit dat arrest van de Hoge Raad volgt slechts dat het niet uitgesloten is dat bij het oordeel of sprake is van een voorwerp waarin de in artikel 137e lid 1 Sr bedoelde ‘uitlating’ is vervat, wordt betrokken dat het gaat om een voorwerp dat kan worden gezien als ‘militair curiosum’. Daarmee wordt bedoeld: een oorspronkelijk voorwerp dat binnen de context van een bepaalde verzameling van historische voorwerpen een specifieke betekenis heeft. In dit geval heeft het hof echter niet onbegrijpelijk vastgesteld dat de aangetroffen, nieuw vervaardigde, gipsafdrukken niet dergelijke curiosa betreffen. Het beroep op het genoemde arrest stuit al daarop af.

Het cassatiemiddel faalt in zoverre.

Ambtshalve beoordeling van de uitspraak van het hof

De Hoge Raad doet uitspraak nadat meer dan twee jaren zijn verstreken na het instellen van het cassatieberoep. Dat brengt mee dat de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 lid 1 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden is overschreden. In het licht van de opgelegde geheel voorwaardelijke geldboete van € 1.000 volstaat de Hoge Raad met het oordeel dat de redelijke termijn is overschreden, en is er geen aanleiding om aan dat oordeel enig ander rechtsgevolg te verbinden.

Beslissing

De Hoge Raad verwierpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 25-08-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:1360

Zaaknummer: 24/00324

Rechters: A.L.J. van Strien, R. Kuiper en M.J. Borgers

Advocaten: S.F.W. van 't Hullenaar

Wetsartikelen: art. 430 Sv en art. 137e lid 1 sub 2 Sr

RECHTSPRAAK

Is het beroep ontvankelijk?

Is het beroep ontvankelijk?

Beoordeling van de ontvankelijkheid van het beroep

De wet bepaalt binnen welke termijn een advocaat namens de verdachte een schriftuur met cassatiemiddelen (klachten) bij de Hoge Raad moet indienen. Aan die verplichting is niet voldaan. Het gevolg daarvan is dat de Hoge Raad het beroep van de verdachte niet in behandeling kan nemen (zie artikel 437 lid 2 van het Wetboek van Strafvordering).

Beslissing

De Hoge Raad verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 25-08-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:1372

Zaaknummer: 25/01727

Rechters: C.N. Dalebout

Wetsartikelen: art. 437 lid 2 Sr en art. 287 Sr

RECHTSPRAAK

Bewijsklacht.

Bewijsklacht.

Beoordeling van het eerste cassatiemiddel

Het cassatiemiddel ziet op het onder 1 primair bewezenverklaarde en klaagt dat het arrest van het hof innerlijk tegenstrijdig is.

Het cassatiemiddel leidt niet tot cassatie. De redenen daarvoor staan vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal.

Beoordeling van het tweede cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt dat in de cassatiefase de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 lid 1 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden is overschreden omdat de stukken te laat door het hof zijn ingezonden.

Het cassatiemiddel is gegrond. Dit moet leiden tot vermindering van de opgelegde gevangenisstraf van 270 dagen, waarvan 75 dagen voorwaardelijk met een proeftijd van 2 jaren.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de uitspraak van het hof, maar uitsluitend wat betreft de duur van de opgelegde gevangenisstraf;
- vermindert deze in die zin dat deze 263 dagen, waarvan 75 dagen voorwaardelijk met een proeftijd van 2 jaren beloopt;
- verwerpt het beroep voor het overige.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 25-08-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:1358

Zaaknummer: 24/03531

Rechters: M.J. Borgers, A.L.J. van Strien en M. Kuijer

Advocaten: R.J. Baumgardt en M.J. van Berlo

Wetsartikelen: art. 317 lid 3 Sr

RECHTSPRAAK

Bewijsklacht.

Bewijsklacht.

Beoordeling van het cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt onder meer dat uit de bewijsvoering niet kan worden afgeleid dat de stof bedoeld in de bewezenverklaring onder 1 'ongeveer 681 gram heroïne' betreft.

Ten laste van de verdachte is onder 1 bewezenverklaard dat:

'hij in de periode van 19 mei 2022 tot en met 20 mei 2022 te [plaats] tezamen en in vereniging met een of meer anderen opzettelijk heeft bewerkt en/of verwerkt, in elk geval opzettelijk aanwezig heeft gehad, ongeveer 681 gram, van een materiaal bevattende heroïne, zijnde heroïne een middel als bedoeld in de bij de Opiumwet behorende lijst I.'

Deze klacht van het cassatiemiddel faalt bij gebrek aan feitelijke grondslag omdat het hof bewezen heeft verklaard 'ongeveer 681 gram, van een materiaal bevattende heroïne' en dus niet, zoals in het cassatiemiddel wordt gesteld, 'ongeveer 681 gram heroïne'.

De Hoge Raad heeft ook de verder in het cassatiemiddel aangevoerde klachten over de uitspraak van het hof beoordeeld. De uitkomst hiervan is dat ook deze klachten niet kunnen leiden tot vernietiging van die uitspraak. De Hoge Raad hoeft niet te motiveren waarom hij tot dit oordeel is gekomen. Bij de beoordeling van deze klachten is het namelijk niet nodig om antwoord te geven op vragen die van belang zijn voor de eenheid of de ontwikkeling van het recht (zie artikel 81 lid 1 van de Wet op de rechterlijke organisatie).

Ambtshalve beoordeling van de uitspraak van het hof

De Hoge Raad doet uitspraak nadat meer dan twee jaren zijn verstreken na het instellen van het cassatieberoep. Dat brengt mee dat de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 lid 1 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden is overschreden. Dit moet leiden tot vermindering van de opgelegde gevangenisstraf van twaalf maanden.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de uitspraak van het hof, maar uitsluitend wat betreft de duur van de opgelegde gevangenisstraf;
 - vermindert deze in die zin dat deze elf maanden en twee weken beloopt;
 - verwerpt het beroep voor het overige.
-

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 25-08-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:1356

Zaaknummer: 24/01260

Rechters: M. Kuijer, R. Kuiper en M.J. Borgers

Advocaten: R.J. Baumgardt en M.J. van Berlo

Wetsartikelen: art. 2.B Opiumwet en art. 2.C Opiumwet

RECHTSPRAAK

Kan de verpleegkundige die werkzaam was in de zorgstelling voor verplichte en gedwongen zorg worden aangemerkt als een ‘ambtenaar’ als bedoeld in artikel 304 lid 1 sub 3 Sr?

Kan de verpleegkundige die werkzaam was in de zorgstelling voor verplichte en gedwongen zorg worden aangemerkt als een ‘ambtenaar’ als bedoeld in artikel 304 lid 1 sub 3 Sr?

Beoordeling van het vierde cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt over het oordeel van het hof dat de in de bewezenverklaring genoemde verpleegkundige die werkzaam was in een zorginstelling van [A] voor verplichte en gedwongen zorg, waar de verdachte was opgenomen op grond van een zorgmachtiging in het kader van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (hierna: Wvggz), kan worden aangemerkt als ‘ambtenaar’ in de zin van artikel 304 lid 1, aanhef en onder 3°, van het Wetboek van Strafrecht (hierna: Sr).

De tenlastelegging is toegesneden op artikel 300 lid 1 Sr in samenhang met artikel 304 lid 1, aanhef en onder 3°, Sr. Daarom moet worden aangenomen dat het in de tenlastelegging en de bewezenverklaring voorkomende begrip ‘ambtenaar’ is gebruikt in de betekenis die dat begrip heeft in die bepaling.

Artikel 304 lid 1, aanhef en onder 3°, Sr luidt:

‘De in de artikelen 300-303 bepaalde gevangenisstraffen kunnen met een derde worden verhoogd:

(...)

3°. indien het misdrijf wordt gepleegd tegen een ambtenaar gedurende of ter zake van de rechtmatige uitoefening van zijn bediening.’

De term ‘ambtenaar’ in deze bepaling moet zo worden uitgelegd dat daaronder ook is begrepen degene die onder toezicht en verantwoording van de overheid is aangesteld in een functie waaraan een openbaar karakter niet kan worden ontzegd (vgl. HR 13 oktober 2009, ECLI:NL:HR:2009:BJ6793).

Het hof heeft vastgesteld dat de in de bewezenverklaring bedoelde verpleegkundige ten tijde van het bewezenverklaarde feit werkzaam was in een zorginstelling van [A] voor verplichte en gedwongen zorg, waar de verdachte was opgenomen op grond van een zorgmachtiging in het kader van de Wvggz.

Het hof heeft het toetsingskader tot uitgangspunt genomen en geoordeeld dat de verpleegkundige kan worden aangemerkt als ‘ambtenaar’ in de zin van artikel 304 lid 1, aanhef en onder 3°, Sr. Het hof heeft daartoe onder meer overwogen dat de verplichte en gedwongen zorg van een persoon die op grond van een rechterlijke beslissing in het kader van de Wvggz is opgenomen in een zorginstelling een overheidstaak is en dat de inhoud en de reikwijdte van de taken van de verpleegkundigen die deze taak uitvoeren in het kader van de Wvggz van overheidswege zijn bepaald. Het hof heeft verder bij zijn oordeel betrokken dat de werkzaamheden van die verpleegkundigen worden uitgevoerd onder toezicht en controle van de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd, die over vergaande bevoegdheden beschikt betreffende het bestuur van en toezicht op een zorginstelling waar die taak wordt uitgevoerd.

Dit oordeel van het hof getuigt niet van een onjuiste rechtsopvatting en is niet onbegrijpelijk.

Het cassatiemiddel faalt in zoverre.

Beslissing

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 25-08-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:1362

Zaaknummer: 24/04829

Rechters: A.L.J. van Strien, M.J. Borgers en F. Posthumus

Advocaten: E.E.W.J. Maessen

Wetsartikelen: 300 Sr en 304 lid 1 sub 3 Sr

RECHTSPRAAK

Bewijsklacht.

Bewijsklacht.

Beoordeling van het cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt over (de motivering van) de bewezenverklaring.

Het cassatiemiddel leidt niet tot cassatie. De redenen daarvoor staan vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal.

Beslissing

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 25-08-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:1353

Zaaknummer: 24/03446

Rechters: V. van den Brink, T. Kooijmans en C.N. Dalebout

Advocaten: L.C. de Lange

Wetsartikelen: art. 26 lid 1 WWM

RECHTSPRAAK

Bewijsklacht.

Bewijsklacht.

Beoordeling van het cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt dat de bewezenverklaring ontoereikend is gemotiveerd wat betreft het opzet van de verdachte op het in de bewezenverklaring vermelde geweld.

Het cassatiemiddel leidt niet tot cassatie. De redenen daarvoor staan vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal.

Beslissing

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 25-08-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:1359

Zaaknummer: 25/01336

Rechters: M.J. Borgers, A.L.J. van Strien en F. Posthumus

Advocaten: D.L.A.M. Pluijmakers

Wetsartikelen: art. 141 lid 1 Sr en art. 350 lid 1 Sr

RECHTSPRAAK

Is het beroep ontvankelijk?

Is het beroep ontvankelijk?

Beoordeling van de ontvankelijkheid van het beroep

De wet bepaalt binnen welke termijn een advocaat namens de verdachte een schriftuur met cassatiemiddelen (klachten) bij de Hoge Raad moet indienen. Aan die verplichting is niet voldaan. Het gevolg daarvan is dat de Hoge Raad het beroep van de verdachte niet in behandeling kan nemen (zie artikel 437 lid 2 van het Wetboek van Strafvordering).

Beslissing

De Hoge Raad verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 25-08-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:1374

Zaaknummer: 26/00716

Rechters: C.N. Dalebout

Wetsartikelen: art. 437 lid 2 Sr

RECHTSPRAAK

Bewijsklacht.

Bewijsklacht.

Beoordeling van het cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt over (de motivering van) de bewezenverklaring.

Het cassatiemiddel leidt niet tot cassatie. De redenen daarvoor staan vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal.

Beslissing

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 25-08-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:1354

Zaaknummer: 24/03630

Rechters: V. van den Brink, T. Kooijmans en F. Damsteegt

Advocaten: P. van de Kerkhof

Wetsartikelen: art. 2.44.1 Interim omgevingsverordening Noord-Brabant

RECHTSPRAAK

Bewijsklacht.

Bewijsklacht.

Beoordeling van het cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt over de bewezenverklaring van de tenlastegelegde poging om een ander te bewegen een moord te begaan. Het voert daartoe aan dat de bewezenverklaarde gedragingen van de verdachte nog niet een 'begin van uitvoering' opleveren.

Het hof heeft in zijn bewijsvoering de volgende vaststellingen gedaan. De verdachte heeft als gedetineerde twee brieven geschreven die waren gericht aan en bedoeld voor [benadeelde 1].

Een van de brieven, voorzien van een postzegel en retouradres, is onderschept in de postkamer van de penitentiaire inrichting en was door de verdachte aangeboden om te worden verstuurd. Die brief houdt onder meer in dat [benadeelde 2] aangifte heeft gedaan tegen de verdachte en 'gepakt' moet worden, dat het 'afgelopen' moet zijn met hem, dat het 'goed gedaan' moet worden, dat er geen bewijs moet zijn en dat de neef van de verdachte de geadresseerden betaalt. Verder houdt die brief in dat [benadeelde 2] in [plaats] woont, in de jeugdgevangenis [plaats] werkt, in een zwarte [automer] rijdt en altijd werkt op donderdagochtend van zeven tot drie: 'In de ochtend is het beste. Weinig mensen.'

Nadat deze brief was onderschept, is de andere brief – die klaar was voor verzending – aangetroffen in de cel van de verdachte. Die brief houdt onder meer in dat tegen [benadeelde 1] gezegd moet worden dat [benadeelde 2] 'afgemaakt moet worden', dat [benadeelde 2] aangifte heeft gedaan tegen de verdachte en dat de verdachte door hem vastzit. Verder houdt deze brief in dat het snel moet 'gebeuren', dat 'die jong' de geadresseerde vertelt hoe onder anderen [benadeelde 2] kan worden gepakt, dat 'alle spullen bij die jong zijn' en dat hij die kan pakken, en 'niet over de telefoon. Daarom stuur ik een brief.'

Kort voor zijn aanhouding heeft de verdachte op het internet geïnformeerd naar het kopen van een vuurwapen. In een bericht aan de [internetsite] heeft hij gevraagd of hij voor het kopen van een vuurwapen een vergunning nodig heeft. Op zijn telefoon zijn meerdere zoekopdrachten naar [benadeelde 2] aangetroffen en de verdachte heeft vlak voor zijn

aanhouding een gesprek gehad waarin hij zegt dat [benadeelde 2] moet worden ‘gepakt’ omdat hij de verdachte heeft verraden.

Op grond van deze vaststellingen heeft het hof overwogen dat de verdachte in zijn (in de postkamer onderschepte) brief concrete informatie verschaft over zijn doelwit, door aan te geven waar [benadeelde 2] woont, waar hij werkt, op welke tijden hij werkt en in welke auto hij rijdt. Verder heeft het hof overwogen dat het doen van de belofte dat [benadeelde 1] geld zal krijgen, net als het verschaffen van concrete informatie over het doelwit aan [benadeelde 1], kunnen worden aangemerkt als uitlokkingsmiddel als bedoeld in artikel 47 lid 1, aanhef en onder 2°, Sr.

Op dit alles heeft het hof zijn oordeel gebaseerd dat de verdachte zich heeft schuldig gemaakt aan de tenlastegelegde ‘poging tot uitlokking van moord’. In het licht van wat onder 2.5 is vooropgesteld getuigt dit oordeel niet van een onjuiste rechtsopvatting. Het oordeel – waarin besloten ligt dat het aan de post aanbieden van de eerste brief met de genoemde inhoud concreet was gericht op het bewegen van de geadresseerde tot, kort gezegd, het vermoorden van [benadeelde 2], en in tijd dicht bij de voltooiing van dat bewegen lag – is, mede in het licht van de hiervoor weergegeven andere vaststellingen van het hof, toereikend gemotiveerd.

Het cassatiemiddel faalt.

Ambtshalve beoordeling van de uitspraak van het hof

De verdachte bevindt zich in voorlopige hechtenis. De Hoge Raad doet uitspraak nadat meer dan zestien maanden zijn verstreken na het instellen van het cassatieberoep. Dat brengt mee dat de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 lid 1 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden is overschreden. Dit moet leiden tot vermindering van de opgelegde gevangenisstraf van drie jaren.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de uitspraak van het hof, maar uitsluitend wat betreft de duur van de opgelegde gevangenisstraf;
- vermindert deze in die zin dat deze twee jaren en negen maanden belooft;
- verwerpt het beroep voor het overige.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 25-08-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:1355

Zaaknummer: 24/03708

Rechters: T. Kooijmans, C.N. Dalebout en V. van den Brink

Advocaten: R.I. Takens

Wetsartikelen: art. 47 lid 1 sub 2 Sr

RECHTSPRAAK

Bewijsklacht.

Bewijsklacht.

Beoordeling van het tweede cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt over (de motivering van) de bewezenverklaring van de onder 3 primair tenlastegelegde poging tot zware mishandeling.

De bewezenverklaring en de bewijsoverwegingen van het hof zijn weergegeven in de conclusie van de advocaat-generaal.

Het cassatiemiddel leidt niet tot cassatie. De redenen daarvoor staan vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal.

Ambtshalve beoordeling van de uitspraak

Op de verdachte is het strafrecht voor jeugdigen toegepast. De Hoge Raad doet uitspraak nadat meer dan zestien maanden zijn verstreken na het instellen van het cassatieberoep. Dat brengt mee dat de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 lid 1 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden is overschreden. Dit moet leiden tot vermindering van de opgelegde taakstraf, bestaande uit een werkstraf, van 120 uur, subsidiair 60 dagen jeugddetentie.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de uitspraak van het hof, maar uitsluitend wat betreft het aantal uren te verrichten taakstraf, bestaande uit een werkstraf, en de duur van de vervangende jeugddetentie;
- vermindert het aantal uren taakstraf, bestaande uit een werkstraf, en de duur van de vervangende jeugddetentie in die zin dat deze 114 uren, subsidiair 57 dagen jeugddetentie, belopen;
- verwerpt het beroep voor het overige.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 18-08-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:1349

Zaaknummer: 24/03878

Rechters: M.J. Borgers, A.L.J. van Strien en T.B. Trotman

Advocaten: R.J. Baumgardt en M.J. van Berlo

Wetsartikelen: art. 302 lid 1 Sr

RECHTSPRAAK

Is de strafoplegging in strijd met artikel 9 lid 4 Sr?

Is de strafoplegging in strijd met artikel 9 lid 4 Sr?

Beoordeling van het derde cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt dat het hof een wettelijk niet toegestane combinatie van straffen heeft opgelegd.

Artikel 9 lid 4 van het Wetboek van Strafrecht (hierna: Sr) luidt:

‘In geval van veroordeling tot gevangenisstraf of tot hechtenis, vervangende hechtenis daaronder niet begrepen, waarvan het onvoorwaardelijk ten uitvoer te leggen deel ten hoogste zes maanden bedraagt, kan de rechter tevens een taakstraf opleggen.’

Het cassatiemiddel berust onder meer op de opvatting dat bij de beantwoording van de vraag of een combinatie van straffen in strijd is met artikel 9 lid 4 Sr niet van belang is hoe lang de verdachte in voorlopige hechtenis heeft doorgebracht.

Deze opvatting is juist. Onder ‘het onvoorwaardelijk ten uitvoer te leggen deel’ wordt verstaan het onvoorwaardelijke deel van de door de rechter opgelegde gevangenisstraf. Voor het bepalen of ‘het onvoorwaardelijk ten uitvoer te leggen deel’ ten hoogste zes maanden bedraagt, is dus niet van belang of en, zo ja, in hoeverre bij de tenuitvoerlegging van dat onvoorwaardelijke deel op grond van artikel 27 lid 1 Sr de tijd die eventueel in (onder meer) in verzekeringstelling of voorlopige hechtenis is doorgebracht, in mindering zal worden gebracht.

Het hof heeft aan de verdachte een gevangenisstraf van twintig maanden opgelegd, waarvan tien maanden voorwaardelijk. Daarnaast heeft het hof de verdachte een taakstraf van 240 uren opgelegd. De totale strafoplegging is in strijd met artikel 9 lid 4 Sr.

Het cassatiemiddel slaagt.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de uitspraak van het hof, maar uitsluitend wat betreft de strafoplegging;
- wijst de zaak terug naar het gerechtshof Amsterdam, opdat de zaak ten aanzien daarvan opnieuw wordt berecht en afgedaan;
- verwerpt het beroep voor het overige.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 18-08-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:1351

Zaaknummer: 24/02907

Rechters: A.L.J. van Strien, R. Kuiper en M.J. Borgers

Advocaten: Aart, S.J. van der S.J. van der Aart

Wetsartikelen: art. 9 lid 4 Sr